

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Vladimíra Berana a soudkyň JUDr. Jitky Válkové a JUDr. Bohumily Horké ve věci

žalobkyně: **PJ GROUP INVESTMENT s.r.o.**, IČO 02578352
sídlem Chelčického 3119, 415 01 Teplice

proti
žalované: **Magnesium Elektron CZ s.r.o.**, IČO 26449218
sídlem Nádražní 214, 435 33 Louka u Litvínova

o ochranu rušené držby, o odvolání žalobkyně proti usnesení Okresního soudu v Mostě č.j. 12 C 344/2018-13 ze dne 17. 10. 2018, ve znění opravného usnesení Okresního soudu v Mostě č.j. 12 C 344/2018-16 ze dne 22. 10. 2018,

takto:

I. Usnesení Okresního soudu v Mostě č.j. 12 C 344/2018-13 ze dne 17. 10. 2018, ve znění opravného usnesení Okresního soudu v Mostě č.j. 12 C 344/2018-16 ze dne 22. 10. 2018, se ve výrocích I. až III. potvrzuje v tomto správném znění: „Žaloba, kterou se žalobkyně domáhala, aby žalované bylo uloženo zdržet se rušení držby žalobkyně spočívající v přerušení dodávek vody, plynu a elektrické energie do budovy č.p. [REDAKCE] která je součástí pozemku parc. č. [REDAKCE] žalované bylo zakázáno další rušení držby žalobkyně a žalované bylo uloženo uvést dodávky vody, plynu a elektrické energie do budovy č.p. [REDAKCE] která je součástí pozemku parc. [REDAKCE] v předešlý stav (dodávky obnovit), se zamítá.“

II. Žádná z účastnic nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně napadeným usnesením, ve znění opravného usnesení (dále jen „napadené usnesení“) zamítl žalobu v části, v níž se žalobkyně domáhala uložení povinnosti žalované zdržet se rušení držby žalobkyně spočívající v přerušení dodávek vody, plynu a elektrické energie do budovy č.p. [REDAKCE] která je součástí pozemku parc. č. [REDAKCE] (výrok I.), žalobu odmítl v části, v níž se žalobkyně domáhala uložení povinnosti žalované spočívající v zákazu dalšího rušení držby (výrok II.), zamítl žalobu v části, v níž se žalobkyně domáhala uložení povinnosti žalované uvést dodávky vody, plynu a elektrické energie do budovy č.p. [REDAKCE] která je součástí pozemku parc. č. [REDAKCE] v předešlý stav (výrok III.) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV.).
2. Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně byla mezi účastníky dne 12. 11. 2014 uzavřena smlouva o umožnění odběru vody, plynu a elektrické energie, a to na dobu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Kroisová.

neurčitou. Současně bylo ujednáno, že smlouvu lze ukončit výpovědí, a to i bez udání důvodu. Výpověď musí být písemná a doručuje se stejným způsobem jako odstoupení od smlouvy. Výpovědní doba byla dohodnuta v délce jednoho měsíce s tím, že počíná běžet prvním dnem měsíce následujícího po doručení výpovědi druhé smluvní straně. Výpověď ze dne 22. 6. 2018, která byla žalobci doručena 28. 6. 2018, žalovaný smlouvu vypověděl s jednoměsíční výpovědní lhůtou. Na výpověď žalobce reagoval nesouhlasným dopisem ze dne 10. 7. 2018.

3. Výrok I. napadeného usnesení odůvodnil soud prvního stupně tím, že podle svých tvrzení žalobkyně výpověď obdržela 29. 6. 2018. Podle soudu prvního stupně se tak žalobkyně nejpozději tohoto dne dozvěděla o rušení držby a od tohoto dne začala běžet šestitýdenní prekluzivní lhůta k podání žaloby dle § 1008 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. (dále jen „o. z.“). Žaloba však byla podána až dne 27. 8. 2018, tj. po jejím uplynutí. Dle soudu prvního stupně muselo být již ze samotné výpovědi žalobkyni zřejmé, že je rušena jeho držba, přičemž v tomto směru odkázal na rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 20 Co 168/2015.
4. Výrok II. napadeného usnesení soud prvního stupně odůvodnil tím, že není zřejmé, v čem je spatřováno další rušení držby, kterého se má žalovaná zdržet, v této části je tak žaloba neurčitá a nevykonatelná, proto ji v tomto rozsahu odmítl.
5. Výrok III. napadeného usnesení odůvodnil soud prvního stupně tím, že mezi účastníky sice byla uzavřena smlouva o umožnění odběru vody plynu a elektrické energie, avšak v důsledku výpovědi smlouvy ze dne 22. 6. 2018 není mezi účastníky žádné platné ujednání, na základě kterého by žalovaná měla žalobkyni vodu, plyn a elektrickou energii dodávat.
6. Nákladový výrok odůvodnil soud prvního stupně tím, že úspěšné žalované žádné náklady řízení nevznikly.
7. Proti usnesení podala žalobkyně odvolání, kterým usnesení napadla ve výrocích I. až III.
8. Namítla, že počátek běhu prekluzivní lhůty k podání žaloby na ochranu držby se odvíjí až od samotného (fyzického) rušení držby, jak se podává z odůvodnění rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové, na které odkázal sám soud prvního stupně. Podle žalobkyně je okamžikem, kdy se dozvěděla o skutečnosti, že je jeho držba rušena, a o osobě rušitele až v okamžiku skutečného ohrožení práva držby, kterým v tomto případě byl až okamžik skutečného přerušení dodávek plynu a elektrické energie ke dni 1. 8. 2018. Prekluzivní šestitýdenní lhůta tak uplynula až dnem 12. 9. 2018 a žaloba tedy byla podána ve lhůtě.
9. Dále žalobkyně nesouhlasila s názorem soudu prvního stupně, že není zřejmé, v čem by mělo spočívat další rušení držby. Z formulace petitu a zařazení věty „Další rušení držby se zakazuje“ je dle žalobkyně zřejmé, že dalším rušením držby se rozumí jednání uvedené v předchozí větě. Soud prvního stupně tak dle žalobkyně v této části odmítl žalobu bezdůvodně.
10. Žalobkyně též uvedla, že byť byla smlouva o dodávkách jednotlivých médií ze strany žalované ukončena, došlo přerušením dodávek ke svémocnému rušení držby žalobkyně, neboť tím byl ze strany žalované ohrožen výkon vlastnického práva žalobkyně k předmětným nemovitým věcem, když na základě přerušení dodávek odstoupil nájemce žalobkyně od nájemní smlouvy, čímž byla žalobkyni způsobena škoda ve formě ušlého zisku.
11. Žalobkyně navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
12. Žalovaná se k odvolání žalobkyně vyjádřila s tím, že vztah mezi účastníky byl ryze smluvním vztahem a žalobkyni vůči žalované nikdy nesvědčilo žádné právo držby, které by mohla

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Kroisová.

žalovaná rušit. Předmětem činnosti žalované nejsou ani nikdy nebyly dodávky vody, plynu nebo elektrické energie, není oprávněn obchodovat s těmito komoditami, tudíž nemůže být povinna zajistit jejich dodávky pro žalobkyni. Umožnění dodávek jednotlivých energií na základě smlouvy bylo opatřením dočasným, než si jejich dodávku žalobkyně zajistí sama. Žalovaná navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení potvrdil.

13. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení a jemu předcházející řízení před soudem prvního stupně, a to bez jednání, neboť odvolání bylo podáno z důvodu nesprávného právního posouzení věci a oba účastníci s rozhodnutím věci bez jednání souhlasili (§ 214 odst. 3 o.s.ř.), přičemž žalovaná tak učinila explicitně a žalobkyně tím, že se na výzvu odvolacího soudu, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, ve stanovené lhůtě nevyjádřila, ač byla připojena doložka, že pokud se nevyjádří, bude soud předpokládat, že s takovým postupem souhlasí (§ 101 odst. 4 o.s.ř.).
14. V první řadě se odvolací soud zabýval tím, zda soud prvního stupně postupoval správně, pokud žalobu částečně odmítl.
15. Specifika řízení o žalobě z rušené držby upravuje v § 176 a násl. o.s.ř. Z těchto ustanovení pak podle odvolacího soudu nelze dovodit, že by se v řízení o žalobě z rušené držby neprosadila obecná úprava obsažená v § 43 o.s.ř., popř. byla nějakým způsobem modifikována. Vzhledem k tomu nemohl soud prvního stupně přistoupit k odmítnutí části žaloby pro neurčitost návrhu, aniž by se před tím pokusil postupem podle § 43 odst. 1 o.s.ř. tuto vadu odstranit. Na uvedeném závěru podle odvolacího soudu nic nemění úprava lhůty pro rozhodnutí soudu prvního stupně (§ 177 odst. 1 o.s.ř.), neboť stanovení lhůty pro rozhodnutí samo o sobě postup podle § 43 odst. 1 o.s.ř. nevylučuje.
16. Podle odvolacího soudu lze navíc souhlasit se žalobkyní v tom, že návrh „Další rušení držby žalobkyně se zakazuje.“ v návaznosti na předchozí text nevyvolává pochybnost o tom, že „dalším rušením držby“ se rozumí „přerušení dodávek vody, plynu a elektrické energie do budovy č.p. [redacted] která je součástí pozemku parc. č. [redacted] [redacted]“.
17. Vzhledem k tomu soud prvního stupně nepostupoval správně, pokud žalobu částečně odmítl. Uvedený postup však podle odvolacího soudu neměl vliv na věcnou správnost napadeného usnesení (viz dále).
18. Ze žaloby je dle odvolacího soudu zřejmé, že žalobkyně se domáhá ochrany své držby proti zásahu spočívajícím v přerušení dodávek vody, plynu a elektrické energie (dále též „energie“), přičemž žádá, aby žalované bylo 1) uloženo zdržet se rušení držby, 2) další rušení držby zakázáno a 3) uloženo obnovit dodávky.
19. Soud je nepochybně vázán žalobou v tom smyslu, že nemůže překročit žalobní návrh, tj. přiznat žalobkyni více práv, či žalované uložit více povinností, než žalobkyně žádá. Není však vázán formulací žalobního návrhu a je výlučným oprávněním soudu výrok svého rozhodnutí formulovat. Vzhledem k tomu výrok rozhodnutí nemusí slovně odpovídat žalobnímu návrhu, pouze mu musí odpovídat věcně, tj. obsah žalobního návrhu musí být vyčerpán a nesmí být překročen.
20. V daném případě se se žalobkyně domáhá uložení povinnosti žalované zdržet se rušení držby. Jelikož rušení držby spočívá v přerušení dodávek energií, zahrnuje „zdržení se rušení držby“ i obnovu dodávek, neboť jinak, než jejich obnovou, v daném případě „zdržení se rušení držby“ nepřipadá v úvahu. Obdobně zákaz „dalšího rušení držby“ je ve své podstatě formulačně nadbytečný, neboť „zdržet se rušení držby“ obsahuje zákaz přerušit dodávky i do budoucna.

21. Byť tedy žalobkyně žádá, aby žalované bylo 1) uloženo zdržet se rušení držby, 2) další rušení držby zakázáno a 3) uloženo obnovit dodávky, ve své podstatě žádá pouze, aby žalované bylo uloženo zdržet se přerušení dodávek energií, což zahrnuje i zákaz dalšího (stejného) přerušení, i obnovení dodávek. Žaloba tak v podstatě obsahuje návrh jediný, pouze formulačně dělený. O tomto návrhu mělo být (nebyl-li naplněn důvod k částečnému odmítnutí žaloby) rozhodnuto jednotně na základě stejných důvodů.
22. Z odůvodnění napadeného usnesení je zřejmé, že, soud prvního stupně s návrhem naložil jako se třemi relativně samostatnými návrhy a důvody věcného nevyhovění spočívaly 1) v neurčitosti žaloby, 2) nedodržení prekluzivní lhůty k podání žaloby a 3) ve věcné neopodstatněnosti žaloby.
23. Důvod pro věcné nevyhovění žalobě spočívající v její neurčitosti není dle odvolacího soudu naplněn (viz výše).
24. Na místě dle odvolacího soudu není ani zamítnutí žaloby pro nedodržení prekluzivní lhůty k jejímu podání.
25. Podle § 1003 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále též „o.z.“) držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.
26. Podle § 1007 odst. 1 o.z. byl-li držitel z držby vypuzen, může se na vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Proti žalobě na ochranu držby lze namítnout, že žalobce získal proti žalovanému nepravou držbu nebo že ho z držby vypudil.
27. Podle § 1007 odst. 2 o.z. vypuzení z držby práv nastane, když druhá strana odepre plnit, co dosud plnila, když někdo zabráni výkonu práva, nebo již nedbá povinnosti zdržet se nějakého konání.
28. V daném případě se žalobce domáhá pokračování v dodávkách energií. Svůj nárok zjevně odvíjí od své držby vlastnického práva k nemovitosti, a v úvahu tak připadá posouzení věci podle § 1003 o.z. Nelze však přehlédnout, že přerušení dodávek energií představuje odepření doposud poskytovaného plnění, a v úvahu tak připadá i posouzení podle § 1007 odst. 1, 2 o.z.
29. Podle § 1008 odst. 1 o.z. soud zamítne žalobu na ochranu nebo na uchování držby, pokud bude žaloba podána po uplynutí šesti týdnů ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o svém právu i o osobě, která držbu ohrožuje nebo ruší, nejdéle však do jednoho roku ode dne, kdy žalobce mohl své právo uplatnit poprvé.
30. Lhůta šesti týdnů stanovená v uvedeném ustanovení je lhůtou prekluzivní, jak správně uvedl soud prvního stupně, a její počátek se odvíjí od okamžiku, kdy k rušení držby (§ 1003 a násled. o.z.) či vypuzení z držby (§ 1007 o.z.) došlo.
31. V daném případě soud prvního stupně počátek běhu lhůty odvíjel od okamžiku, kdy byla žalobkyni doručena výpověď žalované, kterou vypověděla smlouvu o umožnění odběru vody, plynu a elektrické energie uzavřenou mezi účastníky dne 12. 11. 2014. S tímto závěrem se odvolací soud neztotožňuje.
32. V obecné rovině lze souhlasit s tím, že rušení držby ve smyslu § 1003 o.z. může spočívat i v jednání, které samo o sobě držbu jako takovou nijak objektivně/fyzicky neomezuje, typicky např. vyhrožováním (budoucím) fyzickým zásahem do držby.
33. Dále má odvolací soud zato, že má-li rušení držby trvající či pokračující povahu, je třeba počátek lhůty pro podání žaloby z rušené držby odvíjet od okamžiku vědomosti držitele o existenci takového rušení a osobě rušitele, a další trvání či pokračování rušení držby nezakládá běh nové lhůty ani neposouvá její počátek, a v tomto směru se odvolací soud ztotožňuje se závěry obsaženými v usnesení Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 20 Co Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Kroisová.

168/2015 ze dne 12. 5. 2017 (publikovaném s informačním systémem ASPI), na které odkázal soud prvního stupně.

34. Pokud však dojde např. ke změně intenzity rušení držby či způsobu rušení držby, může taková okolnost představovat důvod, pro který je třeba takové změněné rušení držby považovat za nové rušení, pro které pak běží nová (samostatná) lhůta dle § 1008 odst. 1 o.z.
35. Vztaheno na projednávaný případ, při posouzení žaloby jako žaloby na ochranu držby vlastnického práva žalobce k nemovitosti ve smyslu § 1003 o.z., představuje přerušení dodávek energií (dle tvrzení žalobce ke dni 1. 8. 2018) zásah do držby vlastnického práva žalobce natolik co do intenzity i způsobu odlišný od zásahu spočívajícího v (pouhém) oznámení o plánovaném přerušení těchto dodávek, jež ve své podstatě výpověď smlouvy představuje, že je třeba jej dle odvolacího soudu považovat (z hlediska lhůty pro podání žaloby na ochranu držby) nikoli za (toliko) pokračování v rušení držby, ale o nové rušení držby, se kterým je spojen též běh nové lhůty dle § 1008 odst. 1 o.z.
36. Při vypuzení z držby práva se počátek běhu lhůty dle § 1008 odst. 1 o.z. odvíjí od vědomosti držitele o odepření plnění druhou stranou. Odepřením plnění je třeba rozumět situaci, kdy druhá strana dá najevo, že již nebude plnit to, co doposud plnila. Spočívá-li plnění, jako v tomto případě, v dodávkách energií, jež má trvalý charakter, nepostačuje k odepření plnění pouhé prohlášení, že plněno nebude, ale plnění musí být (též) fakticky ukončeno. I v tomto případě by se tak počátek běhu lhůty dle § 1008 odst. 1 o.z. mohl odvíjet nejdříve od okamžiku přerušení dodávek energií.
37. Jelikož k ukončení dodávek energií mělo dle tvrzení žalobkyně dojít až dne 1. 8. 2018, čemuž odpovídají skutková zjištění soudu prvního stupně o sjednané délce výpovědní doby, včetně stanovení počátku jejího běhu, a obsahu výpovědi dané žalovanou, a žaloba byla podána dne 27. 8. 2018, neobstojí závěr soudu prvního stupně o tom, že žaloba byla podána po uplynutí lhůty dle § 1008 odst. 1 o.z., a zamítnutí žaloby (již) z tohoto důvodu není dle odvolacího soudu (minimálně prozatím) namístě.
38. Odvolací soud se zabýval též správností závěru soudu prvního stupně o věcné neopodstatněnosti žaloby.
39. V daném případě připadá v úvahu aplikace § 1003 o.z. a § 1007 o.z. (viz výše).
40. Rušením držby vlastnického práva může (obecně) být pouze takové jednání, které omezuje výkon drženého vlastnického práva. Za rušení je v zásadě možné pokládat vše, co by vlastníka omezovalo v libovolném nakládání s věcí (srov. § 1012 o.z.), přičemž každý je povinen se takového jednání zdržet (srov. § 1042 o.z.). Na druhou stranu nelze dovodit (obecnou, vyplývající již z vlastnického práva jeho držitele) povinnost kohokoli vytvářet předpoklady pro to, aby vlastník mohl s věcí nakládat jím zvoleným způsobem. O takový případ jde (z pohledu držby vlastnického práva k nemovitostem) v této věci, neboť žalobkyně v podstatě žádá, aby jí žalovaná dodávala energie a tím žalobkyni umožnila, aby mohla užívat nemovitosti jí zvoleným způsobem, přičemž z vlastnického práva žalobkyně (již/jen z jeho existence) nevyplývá právo na dodávky energií. Jinak řečeno, přerušení dodávek energií by bylo možné považovat za svémocné rušení držby vlastnického práva žalobkyně, pokud by žalovaná svým jednáním zabránila dodávkám energií prováděným třetí osobou, nikoli to, že žalovaná sama dodávku energií ukončila. Vzhledem k tomu odvolací soud uzavírá, že v daném případě se žalobkyně nemůže dovolávat ochrany držby jeho vlastnického práva k nemovitostem dle § 1003 o.z.
41. Vypuzení z držby práva představuje (též), když druhá strana odepře plnit, co dosud plnila. Požadavek žalobkyně na pokračování v plnění poskytovaném žalovanou odůvodněný tím, že žalovaná odpírá plnit to, co doposud plnila, odpovídá vymezení vypuzení z držby práva,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Kroisová.

v daném případě práva na dodávku energií založeného smlouvou o umožnění odběru vody, plynu a elektrické energie ze dne 12. 11. 2014.

42. Podle § 988 odst. 1 o.z. lze držet právo, které lze právním jednáním převést na jiného a které připouští trvalý nebo opakovaný výkon.
43. Mezi účastníky sjednané právo na dodávky energií lze nepochybně na jiného převést, např. postupem podle § 1895 a násl. o.z. Zároveň se jedná o právo, které připouští trvalý výkon. V těchto ohledech tak naplňuje požadavky upínající se k právu jako předmětu držby ve smyslu § 988 odst. 1 o.z. a postup podle § 1007 o.z. není vyloučen jen/již proto, že by právo na dodávky energií nemohlo být předmětem držby s ohledem na požadavky § 988 odst. 1 o.z.
44. Účelem ochrany držby je poskytnout držiteli rychlou a efektivní obranu před zásahy do držby, přičemž je chráněn pokojný stav. Poskytnutí ochrany držby není vyloučeno již/jen tím, že např. držené právo nevzniklo či zaniklo, přísluší jinému, či bylo získáno neoprávněně. Taková okolnost může mít vliv na posouzení držby jako řádné (§ 991 o.z.), poctivé (§ 992 o.z.), či pravé (§ 993 o.z.). Vzhledem k tomu se odvolací soud neztotožňuje s názorem soudu prvního stupně, že žalobci nelze poskytnout ochranu držby proto, že v důsledku výpovědi smlouvy ze dne 22. 6. 2018 není mezi účastníky žádné platné ujednání, na základě kterého by žalovaná měla žalobkyni vodu, plyn a elektrickou energii dodávat. Přesto odvolací soud dospěl k závěru, že postup podle § 1007 o.z. není v daném případě na místě.
45. Podle § 976 o.z. absolutní majetková práva působí vůči každému, nestanoví-li něco jiného zákon.
46. Podle § 977 o.z. jen zákon stanoví, která práva k majetku jsou absolutní.
47. Podle § 979 o.z. se ustanovení hlavy II použijí na věci hmotné i nehmotné, na práva však jen pokud, připouští-li to jejich povaha a neplyne-li ze zákona něco jiného.
48. V rámci řízení o žalobě z rušené držby (§ 176 a násl. o.s.ř.) může žalovaná v zásadě namítat pouze to, že žalobkyně získala nepravou držbu (že se žalobkyně vetřela v držbu svémocně nebo že se v ni vloudila potajmu nebo lstí, anebo že usiluje proměnit v trvalé právo to, co jí bylo povoleno jen výprosou - § 993 o.z.) nebo, že ho z držby vypudila. Postavení žalované je tak z hlediska ochrany jejích oprávněných zájmů nepochybně mnohem slabší, než žalobkyně. Tuto nerovnováhu odvolací soud neshledává přiměřenou v situaci, kdy právo žalobkyně na dodávku energií není majetkovým právem absolutním (neboť zákon takto nestanoví), je založené toliko na smluvním vztahu, v němž mají účastníci rovnocenné postavení, právo žalobkyně musí být saturováno odpovídajícím plněním ze strany žalované a žalovaná je tak povinna právo žalobkyně nejen respektovat, ale též zajišťovat. Dále nelze přehlédnout, že efektivní a rychlé ochrany práva na dodávku energií může žalobkyně dosáhnout předběžným opatřením (§ 74 a násl. o.s.ř.) v rámci sporu o práva vyplývající z mezi účastníky uzavřené smlouvy, přičemž v rámci rozhodování o předběžném opatření mohou být přílehavějším způsobem zohledněny oprávněné zájmy žalované, zejm. v rámci hodnocení potřeby prozatímní úpravy poměrů účastníků. Vzhledem k tomu má odvolací soud zato, že povaha práva na dodávku energií v daném případě nepřipouští postup podle § 1007 o.z.
49. S ohledem na shora uvedené dospěl odvolací soud k závěru, že soud prvního stupně postupoval věcně správně, pokud ochranu držby žalobkyni neposkytl. Proto napadené usnesení jako věcně správné v odvoláním dotčeném rozsahu potvrdil (§ 219 o.s.ř.), pouze s ohledem na předmět řízení napadené usnesení ve výrocích I.-III. přeformuloval.
50. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 224 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy žalovaná byla v odvolacím řízení zcela úspěšná, avšak podle obsahu spisu mu v odvolacím řízení žádné náklady nevznikly.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Kroisová.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. g) o.s.ř.).

V Ústí nad Labem 22. května 2019

Mgr. Vladimír Beran v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Kroisová.

